

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras (spr.) SSO Henryk Haak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko J. N.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 22 maja 2013r. sygn. akt I C 1365/10

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu następujące brzmienie:

- zasądza od pozwanego J. N. na rzecz powoda J. M. kwotę 3.750 zł (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt zł) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.07.2008 r.
- zasądza od pozwanego J. N. na rzecz powoda J. M. kwotę 911 zł (dziewięćset jedenaście zł) z ustawowymi odsetkami od dnia 23.07.2008 r.
- ustala, że pozwany odpowiada wobec powoda za dalsze szkody, które pozostają w związku przyczynowym ze zdarzeniem, które miało miejsce w dniu 6.04.2006 r., a które mogą ujawnić się u powoda w przyszłości, przy uwzględnieniu przyczynienia powoda w 75%,
- oddala powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.437 zł tytułem zwrotu kosztów procesowych,

6. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od powoda kwotę 1630 zł. i od pozwanego kwotę 408 zł ,

II. oddala apelację w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 177 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

II Ca 520/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanego J. N. na rzecz powoda J. M. kwotę 11.250 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2008 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia uznając 25 % przyczynienia się powoda i w pozostałym zakresie oddalił to powództwo, zasądził od pozwanego J. N. na rzecz powoda J. M. kwotę 2.732,98 zł. i odsetki ustawowe od kwot: 2.407,34 zł. od dnia 11 lipca 2008 r., 325,64 zł. od dnia 2 lutego 2009 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania uznając 25 % przyczynienia się powoda i w pozostałym zakresie oddalił to powództwo, ustalił, że pozwany odpowiada wobec powoda za szkodę, która pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem, które miało miejsce w dniu 6 kwietnia 2006 r. a która może ujawnić się w przyszłości uznając 25 % przyczynienia się powoda i orzekł o kosztach postępowania.

Rozstrzygnięcie swoje sąd pierwszej instancji oparł na następujących ustaleniach: w dniu 6 kwietnia 2006r. powód J. M. wraz z kolegą G. N. udali się na stację benzynową w S., na której znajduje się bar należący do pozwanego J. N.. W tym czasie w barze znajdowały się jeszcze inne osoby: K. W., P. P. (1), jak i A. W.. Powód wraz z kolegą spożywał w lokalu alkohol. Po jakimś czasie po powoda przyjechała żona, jednak on nie chciał wrócić z nią do domu, po tym jak jego kolega P. powiedział, że odwiezie go do domu. Powód zwrócił uwagę pozwanemu, że ma niewłaściwą kasę. Po jakimś czasie w lokalu pozostawali jedynie powód i pozwany.

W pewnym momencie między pozwanym a powodem wywiązała się sprzeczka, zaczęli sobie ubliżać i kłócić się. W trakcie kłótni pozwany J. N. stojąc za barem uderzył powoda pięścią w twarz a następnie pozwany wyszedł zza baru, bił powoda pięściami i kopał go. W tym czasie do baru przyszedł K. U., pracujący na stacji paliw, gdyż usłyszał hałas. Próbował ich uspokoić. Strony wzajemnie na siebie krzyczały. Pozwany wyprowadził powoda siłą z baru, powód jednak do baru wrócił. Pozwany znowu go z baru wyprowadził i zaczął trzymać drzwi. Powód zaczął wówczas uderzać pięściami w drzwi i kopać je. Pozwany pchnął drzwi wówczas powód się przewrócił. Obaj mężczyźni zaczęli się szarpać i bić przed barem. K. U., pracownik stacji benzynowej, próbował ich rozdzielić. Powód J. M. w pewnym momencie zaczął używać obraźliwych słów, w tym także w stosunku do żony pozwanego, nazywał pozwanego złodziejem i oszustem a jego żoną „wariatką”. Wtedy pozwany uderzył powoda pięścią w twarz i ponownie zaczęli się bić. U. zadzwonił po policję, przyjechała także karetka pogotowia, powoda zabrano do szpitala a pozwanemu udzielono pomocy.

W wyniku zdarzenia powód J. M. odniósł obrażenia w postaci: stłuczenia głowy i twarzy z obrzękiem lewej jej połowy (okolice oczodołowej i policzkowej oraz nosowej i ustnej) ze złamaniem kości nosa, złamaniem korony jednego przedniego górnego zęba (dwójka górna lewa) oraz rozchwianiem w znacznym stopniu innego górnego, przedniego zęba (jedyńka górna lewa, która następnie usunięto), stłuczenia grzbietu (okolice lewej bocznej grzbietu i okolicy krzyżowej ze złamaniem jednego żebra – w zakresie tylnego odcinka XI żebra po stronie lewej), stłuczenia prawego pośladka, uda, prawego ramienia, lewego przedramienia i łokcia.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 19.04.2007r. w sprawie VII K 785/06, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 27.09.2007 r. w sprawie IV Ka 743/07 uznano J. N. za winnego tego, że w dniu 6 kwietnia 2006 r. w S. dokonał uszkodzenia ciała powoda, w ten sposób, że kilkakrotnie uderzył go pięściami w głowę w wyniku czego spowodował u niego stłuczenia twarzy ze złamaniem korony drugiej górnej lewej, rozchwianie korony pierwszej górnej lewej, stłuczenia grzbietu, prawego pośladka, prawego ramienia oraz lewego przedramienia i łokcia,

które naruszyły czynność narządu ciała pokrzywdzonego na czas powyżej siedmiu dni tj. czynu z art. 157 § 1 k.k. i za ten czyn został prawomocnie skazany.

Sąd pierwszej instancji ustalił następnie, że w wyniku powyższego zdarzenia powód zmuszony był podjąć leczenie stomatologiczne, konieczne były również konsultacje neurologiczne, wizyty laryngologiczne, prześwietlenia, usg jamy brzusznej i klatki piersiowej oraz powód musiał zakupić leki a także zniszczeniu uległa jego odzież. Łącznie szkoda z tego tytułu wyniosła 3.643,98 zł. Ponadto, zdaniem sądu pierwszej instancji, biorąc pod uwagę cierpienia i krzywdy powoda odpowiednią kwotą z tytułu zadośćuczynienia byłaby kwota 15.000 zł. Sąd uwzględnił jednak przyczynienie się powoda do zaistniałego zdarzenia, które ustalił na 25 % i odpowiednio w związku z tym odpowiednio zmniejszył należne kwoty z tytułu odszkodowania i zadośćuczynienia.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany zarzucając naruszenie art. 5 k.c. , 362 k.c. i 440 k.c. , niezasadne uznanie przyczynienia się powoda jedynie w 25 % oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za szkodę, która pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 6 kwietnia 2006 r., a która może ujawnić się w przyszłości, naruszenie art. 481 k.c. poprzez błędne przyjęcie daty odsetek od zadośćuczynienia, naruszenie art. 363 § 2 k.c. poprzez przyjęcie błędnej daty odsetek od zasądzonej kwoty z tytułu odszkodowania a także naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

W konsekwencji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowni pierwszej instancji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna.

Na wstępie podnieść należy, iż mimo zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w uzasadnieniu sądu pierwszej instancji zabrakło ustalenia, że na skutek przedmiotowego zdarzenia u powoda stwierdzono także zaburzenia adaptacyjne i pourazowe bóle głowy, reakcję lękowo – depresyjną, chwiejność nastroju, powracające wspomnienia, kłopoty z pamięcią, zaburzenia snu a także konieczność pomocy psychiatry i zażywania leków. (dowód opinia biegłej neurolog A. K. – k. 203 akt oraz opinia biegłego psychiatry K. B. – k. 219 akt). Sąd drugiej instancji ustalił również, że łącznie uszczerbek na zdrowiu jakiego powód doznał na skutek omawianego zajścia wynosi 9 % , z tego 5 % z tytułu zaburzeń psychicznych oraz 4 % z tytułu innych obrażeń (k. 221 i 73 akt)

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, że zasadnie sąd pierwszej instancji uznał za uzasadnioną kwotę 15.000 zł z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę – art. 445 § 1 k.c. Wysokość należnego odszkodowania z tytułu kosztów leczenia oraz zniszczonej odzieży – art. 444 § 1 k.c. nie była kwestionowana – powód udowodnił jej wysokość.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego uznać należy, że apelacja w części dotyczącej stopnia przyczynienia się powoda jest częściowo uzasadniona. Przepis art. 362 k.c. stanowi, że jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron. O całkowitym ekskulpowaniu pozwanego nie może być mowy, w świetle art. 11 k.p.c. Pozwany został bowiem prawomocnie skazany za uszkodzenie ciała powoda. Z ustaleń sądu pierwszej instancji, które nie zostały przez powoda zakwestionowane wynika, że strony znieważały się, biły i uderzały wzajemnie. Pozwany po pierwszej części zajścia w barze wyprowadził powoda z baru, ten jednak do baru wrócił, a kiedy pozwany ponownie wyprowadził go z baru i trzymał drzwi aby powód do baru nie wrócił, powód zaczął uderzać pięściami w drzwi i kopać je. Doszło potem do dalszej eskalacji zajścia – już na dworze przed barem. Obaj mężczyźni bili się i szarpali, świadek U. bezskutecznie próbował ich rozdzielić. Z powyższego wynika, że pomijając kwestie co było powodem zajścia, powód w znacznym stopniu przyczynił się do powstania szkody – po wyprowadzeniu go z

baru, do baru wrócił i sytuacja taka miała miejsce dwukrotnie. Gdyby nie powrót powoda nie doszłoby do dalszej bójki przed barem. W świetle powyższego, zdaniem sądu drugiej instancji, stopień przyczynienia się powoda do co najmniej zwiększenia szkody wynosi 75 %. Brak dokładnych ustaleń czy i ewentualnie jakich obrażeń powód doznał przed wyprowadzeniem go z baru przez pozwanego a jakich kiedy sam wrócił do baru awanturując się i doprowadzając do dalszej bójki. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę okoliczność, że po wyprowadzeniu go siłą przez pozwanego z baru, powód wracał i to dwukrotnie do baru. Pozwany wyprowadzając powoda i trzymając drzwi aby powód nie wszedł ponownie do baru chciał zakończyć zajście a to powód dążył do jego kontynuowania.

W związku z powyższym należało skorygować w tym zakresie wyrok Sądu Rejonowego.

Nie zasadny jest natomiast zarzut apelacji, że odsetki należą się powodowi dopiero od wydania orzeczenia przez sąd. Zgodnie z art. 481 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzycielowi należą się odsetki za czas opóźnienia – w przedmiotowej sprawie należą się od daty wezwania pozwanego do ich zapłaty, czym było doręczenie odpisu pozwu co nastąpiło w dniu 23 lipca 2008 r. (k. 32 akt). Niezasadnie zatem sąd pierwszej instancji zasądził je już od daty wniesienia pozwu i w tym zakresie zachodziła konieczność korekty wyroku.

Nie jest także uzasadniony zarzut apelacji sprowadzający się do kwestionowania ustalenia przez sąd odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 6 kwietnia 2006 r. jakie mogą wystąpić u powoda w przyszłości. Biegły psychiatra nie wyklucza takiej okoliczności twierdząc, że powód nadal wymaga leczenia psychiatrycznego i zażywania leków. Zasadnie więc została ustalona odpowiedzialność pozwanego za dalsze ewentualne następstwa przedmiotowego zdarzenia, przy uwzględnieniu 75 % przyczynienia się powoda.

W związku z powyższym i na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w wyroku. O kosztach postanowiono na zasadzie art. 100 zd. 1 k.p.c.

Koszty postępowania w niniejszej sprawie ponieśli zarówno powód jak i pozwany a także częściowo nie zostały przez strony uiszczone – wyłożył je tymczasowo Skarb Państwa. Powód poniósł koszty w wysokości: 2.013 zł. – koszty sądowe (opłaty od powództwa i apelacji) oraz 6.000 zł. koszty wynagrodzenia adwokata. Łącznie powód poniósł koszty w wysokości 8.013 zł. Pozwany natomiast poniósł koszty w łącznej kwocie 6.300 zł. (koszty wynagrodzenia adwokata – 6.000 zł. i opłata od apelacji 300 zł). Koszty postępowania poniesione przez strony wyniosły więc łącznie 14.313 zł. Powód wygrał proces w 20%, powinien więc ponieść 80 % kosztów – t.j. w kwocie 11.450 zł. a pozwany w 20 % t.j. w kwocie 2.863 zł.

Nieopłacone koszty sądowe, wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa stanowią kwotę 2.037,74 zł. Są to koszty opinii biegłych. Koszty te strony winny ponieść proporcjonalnie do odpowiedzialności za wynik procesu. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I podpkt 5 i 6 wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego postanowiono na zasadzie art. 100 zd. 1 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. jak w pkt III wyroku.